

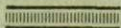
Emporion

SUMARI

Lleus comentaris: La fi del Teatre Jou, per Josep Castells. — Lliçons vulgars de Llengua Catalana, per Lucianus. — En el Casal Social La conferència del Sr. Pau Romeva, per Jo. — Records escolars, per Pere Castells. — Les illes Medes, per Miquel Capdevila. — Notícies. — Registre Civil

PERE PUJOL

RECADER DIARI A BARCELONA

ENCÀRRECS

TORROELLA, Carrer Pere Rigau, Núm. 19 (abans Porta Nova)
BARCELONA, Plaça de les Olles, Núm. 9. - Telèfon, 20.558

ANTIGA I ACREDITADA CONFITERIA

BATLLE

Casa fundada en 1880.

Dolços variadíssims, Bombons, Caramels, Cap-
ses de luxe, Conserves, Vins i Licors de les
millors marques

Diverses especialitats exclusives d'aquesta casa

Comerç TORROELLA DE MONTGRÍ

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES

Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

BANC DE PALAFRUGELL

Capital 2.000.000 de pessetes. Reserva 525.000 pessetes.

Casa Central: PALAFRUGELL

Sucursals: SANT FELIU DE GUIXOLS, LA BISBAL i TOR-
ROELLA DE MONTGRÍ.

COMPRA I VENDA DE VALORS, DESCOMPTES, MONEDES ESTRANGERES,
IMPOSICIONS I COMPTES CORRENTS.

Llibretes d'Estalvi al 4 per 100. Imposicions des de 5 pessetes.

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY II
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 7 de maig de 1933.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Torroella, un any :
Fora, un any :
Estranger, un any :

5 pessetes
5'50 "
6'50 "

Núm. 227

LLEUS COMENTARIS

La fi del Teatre Jou

Al costat de casa, de la banda de ponent, tinc el vell edifici del Teatre Jou, suara capgirat i remogut amb motiu de les obres que es porten a cap per tal de convertir-lo en un local més vast, modern, airós i confortable.

Com el seu nom indica, el vell Teatre Jou ha viscut tot el desenvolument, tota la història teatral de la nostra terra, tota la vida espectacular de Torroella des de la fundació del Teatre Català, pel gran intuiriu Frederic Soler (Seraff Pitarra), fins a les envistes del cine sonor. Tot això representa més de mig segle d'actuació constant, ininterrompuda.

Bé es mereix, doncs, que dediquem un moment d'atenció, un tribut de recordança, al que ha estat fins ara per nosaltres com una mena de *Teatre Oficial*, abans no caigui la darrera pedra que tancarà un període d'existència florent per obrir-ne un altre, que el temps dirà

si serà tan gloriós i digne com el que fem objecte del nostre comentari.

El Teatre Jou fou construït per Francesc Jou i Casagran, l'any 1872. Data esculpida en pedra damunt la porta que dona accés a l'escala que condueix al saló de café, i en el muntar de la tania de ferro que obria pas a l'escenari.

En aquella època, només existien salons de ball: El Temis, o el que és ara café del Menestral. La Sala Valentí, on hi ha actualment el Centre Republicà Català. I el saló Coll, abans de la reforma que el convertí en l'escacient sala d'espectacles que veiem ara. Com es veu, predominaven absolutament les sales de ball; en canvi, mancava l'indispensable: el verdader Teatre torroellenc. Si bé, a can Coll, feia els oficis de tal —era l'únic saló de ball amb un petit escenari— des de la baixa definitiva del Teatre Municipal enclavat en un extrem de l'antic convent

dels frares agustins, on tenim avui el magnífic grup escolar.

La construcció del Teatre Jou, constituí llavors, naturalment, un veritable succés, un gros aconeteixement per la nostra vila i comarca. I avui podem dir, que a pesar dels seus 61 anys, aquest vell edifici ha resistit estoicament totes les mudances i totes les transformacions que en matèria d'arquitectura han experimentat les construccions destinades als espectacles públics. Això prova, sembla, la seva bona planta i l'encertada orientació dels realitzadors.

Per l'escenari del Teatre Jou -com hem dit al principi- han passat les més diverses manifestacions artístiques: el drama, la sarsuela, les varietats, les experimentacions, etc. I en l'ordre polític i cultural, els grans meetings, les reunions solemnes i les conferències més desracades. Des de l'asamblea magna, en honor dels il·lustres hostes francesos, vinguts a Torroella amb motiu de la inauguració de la fàbrica del ramí, l'any 1886, fins als Jocs Florals de l'Empordà, l'any 1920, on va revelar-se Ventura Gassol com a poeta de grans vols, algú, arribà a dir, com a poeta nacional de Catalunya.

Però, per damunt de tot, el que té per nosaltres catalans de cor i de pensament, una transcendència més enorme, fou aquella memorable funció d'homenatge al gloriós mestre Angel Guimerà, organitzada per l'Arenou i en la qual van sumar-se tots els estaments torroellencs fretuosos de poder admirar i aplaudir de ben aprop la figura venerable del plasmador del nostre teatre; el poeta amb cor d'infant; el darrer romàntic de la nostra literatura renaixent.

Altres fets, altres actuacions podríem consignar per acabar d'omplir la fulla de serveis del nostre vell teatre. Fets i actuacions que hem de passar per alt perquè no caben en els límits reduïts d'un lleu comentari.

Hem volgut només assenyalar aquest moment de trànsit, abans no caigui la darrera pedra que esborra un passat per obrir un ample camí per a l'esdevenidor.

JOSEP CASTELLS

Lliçons vulgars de Llengua Catalana

Els atentats contra la gramàtica

Sembla que en aquestes altures de la nostra autonomia i quan el nostre llenguatge ha assolit una perfecció gramatical, exemplar en molts punts fins per a l'idioma espanyol, hauríem ja, no dic de dominar-lo en sa tècnica, però sí de saber-lo a bastament per tal de no cometre unes errades garrafals de sintaxi i ortografia, vergonya i taca de la cultura de la qual fins l'humil rústic vaneja.

I no solament és el vulgus qui comet de paraula i per escrit aquestes errades, sinó també les persones que per sa professió i estudis haurien d'ésser llum i guia del poble baix. A Barcelona i altres capitals, en diaris i fulls volanders en copsaríeu cada hora a cabassats. Des de la ràdio a cada pas són escampades arreu del món malgrat de les lliçons freqüents que davant el micròfon es donen en perjudici dels tangos i couplets que continuament en brollen. Hem llegit cartes d'importantes cases de Barcelona, que són uns models d'incorrecció.

N'anem a remarcar algunes a fi que nostres lectors no posin massa fe en la paraula impresa i radiada i esmenin errades molt usals en cartes i discursos.

Hem sentit a la ràdio: «un tren en el que viatja», «un comunicat en el que es fa saber». Aquest *el que*, fàcilment substituïble per *el qual*, deu ser una errada de cap del que redacta les notes per al micròfon, puix que ens ofèn cada dos per tres nostra pacient oïda.

De la viciosa pronunciació del *ble*, *bli* en forma castellana, no se'n esmenen encara els de la ràdio. L'altre dia per dir *a mesura que* una senyora ens engegava un *a medida que*, que feia tombar d'espatlles. ¿No hi ha una persona piadosa que es digni avisar a aquesta bona gent, del mal exemple que dona a l'univers, amb tants atentats contra la fonètica, l'ortografia i la sintaxi?

En un diccionari català, ben presentat, enciclopèdic, profusament il·lustrat, hom escriu el nom d'una coneguda població una vegada *L'Escala* i altra vegada *La Escala*. Trieu i remaneu com a les parades de fira.

En un full imprès veiem amb horror una cosa així: «una conferència en la que hi assistiran» Tan fàcil com és d'escriure «una conferència en la qual assistiran.. »

De *mentres* i *aixís* en collireu a grapades en cartes i impresos.

En un diari d'una capital fa pocs dies en un sol número, sense fixar-nos-hi gaire, recollim: *cós electoral* (*cós* accentuat, que és una cosa tota altra que un *cos* electoral o el *cos* humà); *fonediça* (amb ç en lloc de *ss*); *el volant que no hi hagi la firma...* (en lloc d'*el volant en el qual* o bé *en què*); *Sols s'admeteran* (en lloc d'*admetran*) i d'altres equivocacions que no anotem per no allargar massa aquesta lliçó.

Els atentats contra la sintaxi són encara més nombrosos que els que van contra l'ortografia. Per gota de gramàtica que sapigueu, fixeu-vos en fulls volanders impresos: progra-

mes d'espectacles, anuncis de cases comercials, etc., i sovint, sovint us admirarà que sigui possible en tant poc d'espai escriure tants disharats. I no parlem de la *sai* i *gràcia* amb que s'escriuen certs prospectes de festa major de poblacions rurals; no hi ha T. B. O. ni *Parufc* que us faci riure amb tant de gust.

Perquè hom despesa diners a aprendre bé, p. e. la teneduria de llibres i hom negligeix tant l'estudi del propi idioma? Entenguï's bé: no és saber el Català, posar sempre *i* llatina i el plural en *es* (*cases*, *roses*, *dones*): existeix una ciència formidable tant temuda del públic que en fuig com els diables de la Creu; és, no l'ortografia: és... *la sintaxi*. Heus aquí l'enemic.

LUCIANUS

EN EL CASAL SOCIAL

La conferència del Sr. Pau Romeva

E. Casal Social de nostra vila va desenvolupant, serenament, reposadament la seva obra de cultura cristiana amb exemplar respecte i consideració per als idearis adversos.

Dilluns passat al vespre organitzà una conferència a correcció del conegut redactor d'*El Mañana* i diputat a Corts del parlament Català, Sr. Pau Romeva. La concurrència fou nombrosa i selecta i entre ella acudí un bon contingent de senyors i senyoretes. Tothom escoltà amb recolliment l'exposició clara i lògica de l'ideari cristià social. Diu *cristià* i no de drete perquè a l'il·lustre conferenciant repugna aquesta paraula imprecisa i que origina lamentables confusions.

En quant a l'acció cristiana creu que no ha de tenir per objectiu el retorn a l'estat de coses d'abans del famós dotze d'abril, per mirjà d'una acció violenta o del miracle d'algun heroi, perquè seria efímera i migrada una vida en apariència cristiana, d'oficialitats i respectes pures externs, però en realitat minada per la gangrena. El canvi de regim no va portar una societat diferent de la d'abans, sinó que va simplement posar en descobert el corc que l'anava minant. Si volem aconseguir que nostre ideari triomfi hem de renovar i reformar en el que calgui nostre pensament i nostre obrar.

Hem d'evitar confusionismes com el de la paraula liberalisme, que és dubte, negoció, amb la llibertat. Exposà les desastroses conseqüències del liberalisme econòmic amb el joc de la lliure concurrència. Parlà de les dues orientacions del règim econòmic: el capitalisme que acumula grans fortunes en mans de poquíssims, absorbint poc a poc els petits propietaris, i el socialisme i comunisme, que absorbeixen la propietat posant els ressorts econòmics en mans de pocs i convertint en amo i senyor l'estat. Feu profundes observacions sobre la tècnica moderna que ha ocasionat l'atur forçós de tants i tants germans nostres.

Cal cercar una solució que en lloc de rendir a l'absorció de la riquesa per l'estat o per uns quants capitalistes, distribueixi la propietat en mans de tothom: cada família autònoma i propietari, l'assalariat sia en tot cas no l'home, no la dona que té son centre en la família, sinó el fill que temporalment aprèn a fora casa son ofici o professió.

Les armes a emprar són, primer la justícia i segon, l'amor, la caritat. No executar la justícia per força, sinó per amor als altres, per convicció; no com una concessió a l'enemic perquè ens deixi en pau.

I el conqueriment del poble amb amorosa convicció, estimant-lo, procurant el seu bé, amb les armes que les lleis deixin a nostres mans, amb l'exemple, reformant-nos a nosaltres mateixos per reformar els altres.

I anem escampant amb paciència la bona llavor: nostres ensenyances i arguments són sovint com els gèrmens que necessiten temps ans de produir les plantes i els fruits.

No podem extrair sinó molt per alt enllà el sòlid i bell parlament.

Tothom sortí complagut de l'agradable i profitosa sessió.

Jo.

Records escolars

Proseguim la tanda dels nostres records escolars. Un altre d'aquests records que s'ha mantingut viu en nosaltres ha estat el de la formació del periòdic infantil «Alba».

Temps enrera es fundà aquest periòdic fer exclusivament per alumnes de l'Escola Nacional dirigida pel senyor Blasi. Alguns d'aquells nois —fundadors del periòdic— avui ja són homes. La publicació va tenir interrupcions molts llargues. En reaparèixer últimament em va agafar a mi i a tots el grup de la meua promoció. La redacció era formada per una colla de nois que ens reuníem al Museu Escolar, lloc destinat per a tal cosa.

A empenes i rodolons, aquí caic i allà m'aixeco, va sortir el primer número, el qual feia força goig, perquè hi havia molts articles. Tot va anar bé, doncs. Es va vendre tota la tirada. Això ens encoratjà a preparar de seguida un altre número. Per a salvar la situació econòmica ens

dedicàrem a cercar anuncis per la vila, cosa que feiem els matins corrent d'un lloc a l'altra. Quan n'arribàvem a pescar un, quina alegria!

Va sortir, per fi, el segon número, força interessant també. Hi havia articles i dibuixos; abundancia d'optimisme i de bon humor. Recordo uns versos de rodolí que feien:

No diguis d'un mal amic
que tens un *desenemic*.
Per cantar belles cançons
s'han de *tenir bons palmons*.
No vols ferida infectada...?
gasta l'*Aigua exagerada*.

Aquesta vegada, però, sí que va ésser migrada la venda. Quedaren tants exemplars que segurament encara trobaríem mitja edició per l'Estudi.

Davant d'aquest resultat ens afanyàrem a cobrar els anuncis, saldàrem tots els comptes pendents i vàrem tancar el negoci.

Fos com fos, un periòdic escolar, és una cosa molt necessària per als alumnes que senten afició a la literatura i fins pels que no saben gaire d'escriure, que així troben ocasió de fer pràctiques per tal de millorar la seva redacció.

Quan va reaparèixer *Emporion* se'ns notificà que tindríem una pàgina escolar reservada

als alumnes de l'Escola. De primer hi hagué una gran afició. Fèrem articles i gairabé tots es varen publicar. Erem molts els que hi preníem part. Però, diguenme...perquè ho han deixat? Veig que he quedat jo sol, i em sap greu, la veritat.

Potser la causa d'aixó són els espectacles? Les diversions com el cine; el ball; etc. I bè: jo us dic, amics, que no hi ha res tan bonic ni tan satisfactori com veure's publicar un article com veure's el nom en lletres de moille en un periòdic, encara que sigui d'una importància relativa com és el nostre *Emporion*.

Jo voldria que es formés una secció de joves com jo, dedicada a escriure pel periòdic. Els que vivim lluny de Torroella la trobem a faltar. Si no es fa, qui en té la culpa? On seràn els homes de demà? D'on sortirà la Torroella futura?

Perquè, tret dels estudiants, nosaltres, els que no en som, si nó ens dediquem al dibuix o a les lletres fora de les hores del treball, no servirem per a res més que per anar mudats; per a lluir unes sabates o un vestit com un figurí de cera.

Penseu-hi bé, amics de Torroella!

PERE CASTELLS

Barcelona, maig de 1933.

LES ILLES MEDES

(Continuació)

Ací i allà jauen les ruïnes de les edificacions que durant segles s'han bastit a l'illa i cap al Nord s'hi aixeca l'edifici d'un far que assenyala l'extrem inferior del golf de Roses i el canal que les Medes formen amb el promontori de l'Estretit

El far és de tercera classe i consta d'una to-

rra cilíndrica blava i rogenca, damunt un edifici quadrat, la qual, a 10 metres d'alçada, i per tant a 86 del nivell del mar, projecta un feix de llum amagadissa blanca en períodes de 30 segons i un alcanç de 23 milles marines.

La Meda Petita sols té 300 metres de llarg i

el seu perímetre és encara més irregular que el de la seva germana gran, així com és més desigual el terreny del cim. Abdues illes estan separades per un canal estret en la part que mira al continent, però què es transforma després en un llac d'aigües tranquiles.

En aquesta plaça d'aigüa i enfront a la «Cova de la Reina Mora», s'hi obre, en la Meda Petita, una altra cova en la que si pot entrar en llanxa. Aquesta cova es l'entrada d'una veritable túnel submarí que travessa la base de l'illa, generant una corrent més o menys suau que desprén bombolles com si l'aigua estés bullint i deixa passar una claror difosa i espectral.

Fa temps, dos bussos pescadors de coral varen tenir la sorpresa de trobar-se en mig del túnel en el que havien entrat cadascú pel costat contrari de la illa.

Al Nord de la Meda Gran, ix el turó «El Magallot», separat per un canal de trenta a quaranta metres de profunditat; al Sud de la Petita, voltat d'altres illots, es perfila el «Cavall Bernat», de forma apiramidada. Aquests farellons esdevenen lloc apropiat per als nius d'ànecs, falsies i gavines que voletegen pel damunt les illes i turons ratllant el cel blau amb el rítmic d'aus selvaiges.

* * *

Des de temps immemorial, les Medes criden l'atenció per les característiques i oportuni-

tats que ofereixen.

Rufo Testó Avieno, en son célebre *Itinerari* les descriu sota el nom de Malodes en aquests versos:

Post litus illud, quod jacere diximus
Tracto supino se Malodes exerit
Mons inter undas celsis tumens sceculis
Geminusque vertex.

Vers que Cortez López, autor del *Diccionario Geográfico Histórico de España*, traduí així:

Después del puerto que arriba memoramos,
el collado de Malodes se levanta,
seco y duro, en medio de las aguas.
Sus dos cabezas al aire las eleva.
Y en medio de ellas un segundo puerto
Donde pierden los vientos su pujanza.
Y los dichos peñascos por doquiera
Al mar lo sujetan i lo abrazan.
E inmóviles sus aguas y apresadas
En quietud están y en suave calma

Una tradició que consigna Pujades feia derivar el nom de Medes de Medea, que, robada per Jason a principis del regnat d'Eripeo, passà per les nostres costes deixant caure damunt d'elles un vel de poesia que les exorna amb reminiscències clàssiques.

MIGUEL CAPDEVILA

(continuarà)

NOTICIES

DE CINE.— Sovintejan les pel·lícules escrites en català. Dies enrera donàvem compte de la projecció d'una al Cinema Montgrí. Avui podem dir que al Saló Coll, diumenge passat,

feren tot un programa escrit en nostra llengua.

BENVINGUTS.— Nostre compatriota i amic en Josep Alenyà, domiciliat a Buenos Aires, ha

arribat a Torroella, acompanyat de la seva distingida esposa i fills, per a pasar-hi una llarga temporada. Benvinguts siguin entre nosaltres.

EXPOSICIO.— El dia 29 d'abril prop passat, el celebrat artista torroellenc i bon amic nostre, Josep M.ª Mascort, va obrir una exposició de pintures a les Galeries Layetanes de Barcelona.

La col·lecció d'obres que exposa el mentat amic consta de 27 números, els títols dels quals són aquests: 1. Mar Blava; 2. Les Negres; 3. El Molinet; 4. Una reconada; 5. Punta de Salines; 6. La Muladera i les Medes; 7. Contrallum; 8. Mercat; 9. Camp florit; 10. Tardor; 11. La Sorreta; 12. Interior de L'Església gran; 13. Liris; 14. Pomerès; 15. Ametllers; 16. El Montgrí; 17. Interior de l'Església Sant Antoni; 18. Lana Empordanesa; 19. Ullà; 20. Serra; 21. Pals; 22. Palau Satorí; 23. Composició; 24. Núvols; 25. Contrallum; 26. Boscos; 27. Gropada.

Felicitem el nostre popular paisatgista i desitgem que la seva meritiíssima rasca es vegi coronada per l'èxit més complert. Per la nostra part, prometem ocupar-nos amb l'atenció deguda, de tan interessant exposició.

MALALT — Es troba internat en una clínica el nostre suscriptor i particular amic, senyor Ricard Major. Fem vots pel seu immediat restabliment.

BALL.— El Centre Recreatiu va celebrar un ball de societat a càrrec de la nostra llorejada cobla «Els Montgrins», la qual es presentava al públic, per primera vegada, després de l'ingrés de nous elements. Tot el jovent, i sobretot el gros públic que els escoltava, feu grans elogis de les condicions artístiques que adornen a la

nostra primera corporació musical.

BAN.— Per ordre de l'alcalde, senyor Pujol, va publicar-se un ban ordenant als veïns de Torroella que no freguin els cubells de les escombries al carrer per tal d'evitar el vergonyós espectacle que donen els gossos escampant per terra el contingut dels mentats cubells. Es recomana doncs, que les deixalles domèstiques es lliurin a mans de l'escombriaire i s'avisa als que contravinguin a aquesta mesura sanitària, que seran multats severament.

Ceibrem aquesta disposició i esperem que la comprensió dels nostres veïns no desdirà dels bons propòsits de l'alcaldia.

MITING.— El dia 24 d'abril prop passat el partit d'Esquerra Republicana de Torroella va celebrar un miting d'afirmació del seu ideari. Fou presidit per l'ex president del Centre Republicà Català, senyor Marull, el qual presentà els oradors senyors Casademont, Blasi, Arnau i Casanovas, tots ells diputats al Parlament Català. La tònica dels discursos fou moderada i de tons governamentals. Es destacà el discurs del senyor Blasi pel seu fons de catalanisme històric i constructiu i la peroració del senyor Casanovas, plena de conceptes evocadors. La concurrència fou extraordinària.

DESAPARICIO.— La setmana passada va desaparèixer el jove estartidenc Joan Llenas, de 16 anys d'edat. Se suposa que tot pescant va caure des del cim d'un dels penya-sagats de la costa i va morir ofegat. Aquesta horrible desgracia va omplir d'esglai a tota la gent marinera, entre la qual, la dissortada família Llenas, gaudeix de grans simpaties. En escriure aquestes ratlles no ha aparegut encara el cadàver del maiaguanyat jove estartidenc.

Enhorabona.

LA CAIXA DE PENSIONS.— Amb motiu de complir-se el cinquè aniversari de l'establiment de la Sucursal de la benemèrita Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis a la nostra vila, s'ha comentat amb elogi l'importància de la nostra Sucursal i l'increment que ha pres dins de la nostra economia.

Ha obert 1.393 llibretes nous, amb 8.966 imposicions i 6 095 reintegres.

Ha rebut per impositons la quantitat de 7.695.238'37 pessetes.

Ha satisfet per reintegres d'Estalvi
6.683.929'75 pessetes.

Resulta una diferència a favor de les impositcions de 1.011.308'62 pessetes.

Felicitem cordialment la direcció de nostra Sucursal.

“SWAN”

plumes estilogrâphiques des de 9'50 ptes.

Dipòsit únic a Torroella de Montgrí i comarca;

IMPREMTA P. CASADEVALL

Francesc Macià, 37

REGISTRE CIVIL

TORROELLA DE MONTGRI

: - : *Mes d'abril* : - :

NAIXEMENTS

· Maria Dolors Garriga Rosley, filla de Narcís i Estrella; Dolors Serra Bombardó, filla d'Antoni i Maria; Llorenç Cros Burgas, fill de Jaume i Joaquina; Joaquina Dalmau Mir, filla d'Agustí i Joaquina; Margarita Feliu Peiris, filla de Felix i Francisca.

CASAMENTS

Jaume Pagès Ripoll amb Maria Pascual Elies

DEFUNCIONS

Cap.

IMP. P. CASADEVALL. - TORROELLA DE MONTGRÍ

MOBLES VIÑAS. - Torroella de Montgrí

Una prova que és una casa que ven barat, us la donarà aquesta nota de preus d'alguns mobles.

Armaris robers, des de	90 pessetes
Tauletes nit, amb marbre	19 »
Llit matrimoni, amb somiers, des de	80 »
Llit sis pams, » » »	50 »
Balanci regilla	28 »
Lavabos amb palangana, gerro i cubeta	22 »

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS
Gasolina, Petroli, Grasses, etc.
SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569
B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC
 Proporciona calefacció i
 aigua calenta a tota la casa

Amb la calefacció
I D E A L C L Á S I C
 ja té vosté resolt el problema del confort
 higiènic i econòmic. Per pocs diners la pot
 vosté instal·lar en la seva casa, lliurant-se
 en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.

PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUÏTS

NARCIS VERT I FILL
 Telèfon, 11 TORROELLA DE MONTGRI

CINEMA MONTGRI

MES DE MAIG DE 1933

Pel·lícules que projectarà aquest cinema

Diumenge
 dia 7

En cada puerto un amor

amb JOSE CRESPO, CONCHITA MONTENEGRO i JUAN DE LANDA.

PARLADA EN ESPANYOL

Diumenge
 dia 14

Calles de la ciudad

amb GARY COOPER i SILVIA SIDNEY

Diumenge dia 21.

Les dugues boniques operetes

Victoria y su húsar

S. M. el amor